

בן 91 משמש כאיש אחזקה בבית הספר 'עמקים תבור'

כבר 25 שנה עובד אלכס סנדר בהתנדבות כאיש אחזקה במוסד החינוכי שבקיבוץ מזרע. • מדי יום הוא מתייצב בשש בבוקר ומתרוצץ ממקום למקום כדי לתקן דברים. • "היציאה לעבודה נותנת לי שמחת חיים, יש לי בשביל מה לקום בבוקר"

ענת גון

השעות 06:00 ל-11:00 ומתקן הכל - החל מהחלפת מנעולים בכיתות ועד רלתות שבורות. "אני נהנה מהעבודה הזו. הילדים מכירים אותי וכשרואים אותי בבוקר מגיע על הקלנו" עית אומרים לי 'בוקר טוב'. העבודה בשבילי היא חיים. כשאני רואה חברי קיבוץ מבוגרים אבל צעירים ממני שמסתובבים באפס מעשה ולא עובדים, אני מרחם עליהם כי אין להם בשביל מה לקום בבוקר".

לדבריו של סנדר, על אף שמדובר בעבודה פיזית ולפעמים כואבות לו קצת הרגליים, הוא מתמלא מהעיסוק היומיומי. "אני שוכח את הקושי של העבודה הגופנית. אני לא יכול לשבת בעבודה. אני חייב לעמוד על הרגליים כי יש לי הרגשה שאם אני יושב אני 'מסדר' את הבוס".

סנדר, שמאושר מכך שהוא מצליח עדיין לעבוד, מכין את עצמו כל ערב לקראת היום שלמחרת ומציב לעצמו משימות לבוקר. "הכוח אצלי מגיע מבפנים ומהרצון שלי לעבוד. זה מאתגר אותי".

סנדר מבטיח שימשיך לתחזק את בית הספר כל זמן שבריאותו תאפשר לו זאת, "כל עוד אני קם בבוקר ומרגיש טוב אני אלך לעבוד", הוא אומר בחיוך, "כל זמן שתהיה לי היכולת והכוח הפיזי והנפשי ללכת לעבודה".

השני הייתי משמש כאיש אחזקה של המוסד החינוכי, סיפר, "אחר כך כבר עברתי למוסד החינוכי שנקרא היום 'עמקים תבור' ושם אני עובד עד היום כאיש אחזקה עם התמחות בנגינת, כבר כמעט 40 שנה".

בגיל 67 הייתה לו אפשרות לפרוש לגמלאות, אך הוא החליט להמשיך לעבוד בהתנ" רבות, כשמדי יום הוא מתייצב בבית הספר בין

ולא אמרתי הנהלת חשבונות", סיפר בחיך, "אמרתי שאני נגר. הכניסו אותי לנגרייה של הקיבוץ לעבוד כמו פועל. לגמרי שכחתי מכל החשבונות והנגינות". סנדר עבר בנגרייה כמה שנים, עד שהחליטו שיהיה איש אחזקה, או כשם שקראו לזה אז 'חצרן', בבית הילדים ובמוסד החינוכי שפעלו בקיבוץ. "בבקרנים שימשתי מורה למלאכה בנגרות ובחצי היום

אלכס סנדר, שיחגוג בקרוב 92, ימשיך גם בשנת הלימודים הקרוב להעבוד בהתנדבות כאיש אחזקה בבית הספר 'עמקים תבור' שבמזרע. "העבודה בבית הספר מחזיקה אותי צעיר", אמר סנדר, שעוסק בהתנדבות בתפקידו כבר 25 שנה, "היציאה לעבודה נותנת לי את שמחת החיים. יש לי בשביל מה לקום בבוקר. אני עושה את זה למען הילדים. עושה לי טוב לראות אותם ולרע"ת שלא חסר להם כלום".

סנדר. נולד בשנת 1923 בלודג' שבפולין ובגיל שנה עבר עם הוריו לארגנטינה. בשנת 1963, בעודו בן 40, עלה לארץ עם אשתו רב"ר, הצעירה ממנו בשלוש שנים, ועם שלושה מילדיו, היישר לאולפן שבקיבוץ מזרע. ילדו הרביעי נולד בישראל. בארגנטינה היה בבעלות משפחתו מפעל טקסטיל והוא שימש בו כמנהל חשבונות. במקביל ראה לפתח את תחביביו. "היה לי בבית חדרון שבו עסקתי בבניית צעצועים מעץ", נזכר, "זה היה ההובי שלי".

לאחר חצי שנה באולפן, הוא נשאל על ידי מוכיר הקיבוץ מה מקצועו. "התאפקתי

לא נספח

ריס אייזנברג